

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen: Anden Behandling af „Ud-
kast til Lov, hvorved de danske Kjøb-
stæders Brandforsikkring bemyndi-
ges til fra 1ste October 1865 at ind-
lemme Bygningerne i Kjøbstaden Kjø-
benhavn paa Island under denne For-
sikkring.“ (Lovudkastet findes i Tillæg A
Sp. 1461 fl. og første Behandling i Tidenden
Sp. 72 fl.) Intet Endringsforslag var frem-
kommet.

Anden: Det er en noget vanffelig
Sag at have en begrundet Mening om et For-
hold, naar man har et saa lidet Kjenndskab til
det paagjældende Sted, som det her er Til-
fældet. Spørgsmaalet stiller sig efter min Me-
ning saaledes: Ere Forholdene i Kjøbenhavn,
navnlig Bygningernes Bestaafenhed og Brand-
væsenets Indretning, saaledes, at det i saa Hæn-
seende kan sættes lige med Kjøbstæderne i Konge-
riget. Er dette Tilfældet, vilde det vel være
urigtigt at negte Kjøbenhavns Optagelse i de
danske Kjøbstæders Brandforsikkring. Er dette
derimod ikke Tilfældet, er Bygningernes Brand-
farlighed større og Brandvæsenets Indretning
ikke af en saa god Bestaafenhed, saa vil jo Kjø-
benhavns Optagelse i Forsikringen være til Præ-
judice for denne. Forøvrigt kan man egentlig
ikke sige, at denne Sag er kommen uventet, idet
den jo har gennemgaaet en temmelig vidtløftig
Behandling og har medtaget en temmelig be-
tydelig Tid; det er 25 Aar siden, at Sagen
først kom til Forhandling; den har været be-
handlet baade i de Viborgske og de Roeskildske
Stænder, men blev da fraraadet. Forholdene
have jo forandret sig meget siden den Tid.
Motiverne saavel til Lovforslaget som til For-
ordningen, indeholde ikke Noget, der ophæver,
hvorledes Bygningerne egentlig ere bestaafne paa
Island, og heller ikke nogen Oplysning om
Brandpolitiet og Redningsvæsenet. Det hedder
i Motiverne, at i 1859, da Ministeriet forelagde
Repræsentantskabet for Landbygningernes Brand-
forsikkring et Forslag om denne Sag, lignede
Byggeforsholdene mere de for Landbygninger
sædvanlige, det vil altsaa sige, at Bygningerne
i Kjøbenhavn vare for en stor Deel bedækkede
med Straa eller Tjæl, og saaledes henhørte til

de brandfarlige Bygninger. Derefter hedder
det, at Bygningsmaaden senere har maattet
erkjendes, navnlig ved den hyppigere Anven-
delse af Skifertage, mere at nærme sig den for
andre Kjøbstæder brugelige. Det er imidlertid
en temmelig kort Tid, der er forløben imellem
1859 og nu, til at en saa stor Forandring synes
at kunne være foregaaet, at der nu skulde være
saa faa brandfarlige Bygninger tilbage i Kjø-
benhavn, og det kunde derfor muligt være til Præ-
judice for Kjøbstædernes Brandforsikkring at
indlemme Kjøbenhavn Kjøbstad deri. Jeg skulde
derfor anmode den høitærede Justitsminister
om Oplysninger i saa Henseende, forinden
jeg træster mig til at afgive min Stemme
for Lovudkastet.

Kjøbstædernes Brandforsikkring er jo i og
for sig, kan man gjerne sige, et halvt kongeligt
og halvt privat Institut, men det forekommer
mig dog, at det nærmest maa betragtes som et
privat Institut i Lighed med Landets alminde-
lige Brandforsikkring, idet nemlig Medlemmerne
i begge Forsikringer garantere hverandre gjen-
sidsigt. Men Kjøbstædernes Brandforsikkring
mangler et Repræsentantskab, og jeg tror, at
det vilde være heldigt, dersom den kunde faae
et saadant valgt omkring i Landets forskjellige
Egne, hvorved jo det locale Kjenndskab vilde
kunne komme Administrationen til megen Nytte
og god Veiledning. Jeg skulde derfor henstille
til den ærede Minister, om han ikke kunde
finde Anledning til at tage denne Sag under
Overveielse, for om muligt at bringe det der-
til, at Kjøbstædernes Brandforsikkring kunde
faae et Repræsentantskab i Lighed med hvad
der er bestemt for Landbygningernes alminde-
lige Brandforsikkring. Jeg tror, at dette er
et almindeligt Ønske hos Interessenterne i
Kjøbstads-Brandforsikringen, og jeg tror og-
saa overhovedet, at det ligger i Forholdenes
Natur, at et Repræsentantskab maa være til-
stede. — Jeg skal imidlertid afvente den ærede
Ministers Udtalelse med Hensyn til de Oplys-
ninger, jeg har tilladt mig at forlange. Hvis
jeg ikke maatte finde dem tilfredsstillende, kunde
jeg ønske at fremsætte Forslag til Standsning
af Sagens anden Behandling og et Udvalgs
Revsættelse.